

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΛΑΙΑΣ

Το Ινστιτούτο ελαιίας ιδρύθηκε στη Κέρκυρα το 1958 και ήταν δημόσια υπηρεσία που υπαγόταν απευθείας στο Υπουργείο Γεωργίας (παρόμοια ερευνητικά ιδρύματα ιδρύθηκαν αργότερα στα Χανιά και στη Καλαμάτα). Σκοποί του Ινστιτούτου ήταν η μελέτη και η έρευνα για:

- Την τεχνική καλλιέργειας της ελιάς (έρευνα για τις κατάλληλες μορφές λίπανσης, των μεθόδων κλαδέματος, του κατάλληλου χρόνου και μεθόδου ελαιοσυλλογής, την προσαρμογή νέων ποικιλιών στο περιβάλλον της Κέρκυρας και γενικότερα στα Ιόνια νησιά κ. α.)
- Για θέματα φυτοπροστασίας απέναντι σε εχθρούς (δάκος, λεκάνιο κ. λ.π.) στις διάφορες ασθένειες της ελιάς (κυκλοκόνιο, γλοιοσπόριο κ. ά) και πιθανοί τρόποι βελτίωσης των μεθόδων αντιμετώπισης των ασθενειών αυτών.
- Για την τεχνολογία του λαδιού με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας του προϊόντος.

Το Ινστιτούτο ελαιίας της Κέρκυρας ανέπτυξε αξιόλογη δράση για πολλά χρόνια και πρόσφερε αξιοθαύμαστες υπηρεσίες στην έρευνα για όλα τα πιο πάνω ενώ και το επιστημονικό του έργο ήταν σημαντικό καθώς από αυτό εκπονήθηκαν διδακτορικές διατριβές αλλά και αξιόλογες επιστημονικές εργασίες που παρουσιάστηκαν σε επιστημονικά συνέδρια και δημοσιεύθηκαν σε επιστημονικά περιοδικά εγνωσμένου κύρους.

Στο απόγειο της λειτουργικότητας του το Ινστιτούτο απασχολούσε 30 άτομα επιστημονικό και λοιπό προσωπικό (γεωπόνους, χημικούς, βοηθοί εργαστηρίων, εργατοτεχνίτες και γραμματειακή υποστήριξη) Διέθετε επίσης αξιόλογο εργαστηριακό εξοπλισμό (φασματοφωτόμετρα ατομικής απορρόφησης, αεριοχρωματογράφους, ηλεκτρονικούς υπολογιστές κ.ά). Ακόμη διέθετε αξιόλογη ακίνητη περιουσία (κτιριακές εγκαταστάσεις και κτήμα στη Γαρίτσα, κτήμα 160 στρεμμάτων στο Χαλικούνα, κτήμα στο Κομμένο κ.α.). Μετά την ίδρυση του ΕΘΙΑΓΕ (Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας) το 1989 το Ινστιτούτο Ελαιίας ενσωματώθηκε σ' αυτό όπως και όλα τα αντίστοιχα ερευνητικά ιδρύματα της χώρας. Με τον ιδρυτικό νόμο του ΕΘΙΑΓΕ ορίστηκε πως κινητή και ακίνητη περιουσία ανήκει στο ΕΘΙΑΓΕ-Ινστιτούτο Ελαιίας «...κατά κατοχή, νομή και χρήση...».

Η υποβάθμιση του Ινστιτούτου ξεκίνησε σταδιακά τη δεκαετία του 2000 κυρίως γιατί οι Ελληνικές κυβερνήσεις, ακολουθώντας πιστά τις ντιρεκτίβες της Ε.Ε., εγκατέλειψαν πλήρως τον πρωτογενή τομέα και στράφηκαν ολοκληρωτικά στη μονοκαλλιέργεια του τουρισμού για τα νησιά μας.

Η εγκατάλειψη του πρωτογενούς τομέα είχε ως συνέπεια την εγκατάλειψη του Ινστιτούτου. Η μετέπειτα επελούσα σοβαρή οικονομική κρίση και οι μνημονιακοί νόμοι , ουσιαστικά, το αποτελείωσαν. Έτσι το προσωπικό που αποχωρούσε, για συνταξιοδοτικούς ή άλλους λόγους, δεν αναπληρωνόταν. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τα 30 άτομα προσωπικό που αριθμούσε το Ινστιτούτο το 1982 να μειωθούν σε 1 (!!!) το 2006 και το 2008 με την συνταξιοδότηση και του τελευταίου υπαλλήλου το Ινστιτούτο να κλείσει οριστικά.

ΕΠΕΡΩΤΑΤΑΙ η κα Περιφερειάρχης και ο αρμόδιος κ. Αντιπεριφερειάρχης :

- Έχοντας υπόψη το αξιόλογο ερευνητικό και επιστημονικό έργο του Ινστιτούτου προτίθενται να διεκδικήσουν από την κυβέρνηση την επαναλειτουργία του ;
- Γνωρίζουν τι απέγιναν ο πανάκριβος εργαστηριακός εξοπλισμός αλλά και η σημαντική ακίνητη περιουσία του Ινστιτούτου;

Οι περιφερειακοί Σύμβουλοι της Λαϊκής Συσπείρωσης

Γκισγκίνης Ν., Κεφαληγός Δ., Κολουβά Ε., Μπαλού Α., Χαραλάμπους Μ..